

Dertil kommer, at der er ingen af de Kvinder, der have taget statsvidenskabelig Eksamen, der har præsteret noget eller har ønsket at gøre det i Retning af Foredrag eller Skrifter. Det, de ønske at gøre, er at tage deres Eksamen og derefter at komme ind i Statistisk Bureau, og Udsigten hertil er en stor Opmuntring for dem. Hvis de nu oven i Købet kunde blive ansatte som Fuldmægtige der, vilde vi faa en stor Invasion af kvindelige Studenter, og det vilde være meget uheldigt, tilmed hvis de skulde kunne naa til at konkurrere en Del af de unge Mænd ud af Statistisk Bureaus Embedsstillinger, der næsten ere de eneste Stillinger, der ere opnaaelige for statsvidenskabelige Kandidater. Jeg tror, det er alt for doktrinært at forlange, at de unge Mænd ikke skulde have denne naturlige Adgang til udelukkende at komme i Betragtning ved Besættelsen af disse Embeder, der nu staa dem aabne. Nu bestaar Statistisk Bureau af en ung Chefsstab; der kan derfor ikke ventes noget Avancement de første 10—12 Aar. Der er nogle, der have været Hjælpeassistenter 2—3 Aar. Chancen for de unge Mænd er altsaa at blive ansatte som Hjælpeassistenter med 50—60 Kroner maanedlig og blive staaende i flere Aar som saadanne og derefter at blive ansatte som Assistenten i 10—12 Aar, og jeg synes ikke, at der er nogen Grund til at misunde disse Mænd den fortrinsvise Adgang fremfor Kvinder til at faa en Stilling paa 1,800 Kr.

Endelig vil jeg gerne have Lov til at sige, at i alt Fald i visse Tilfælde er den latinske Sætning rigtig, at den højeste Ret undertiden kan være den højeste Uretfærdighed. Der siges, at Kvinder skulle have samme Adgang som Mænd til disse Embeder paa 1,800—2,000 Kr., og at det er ubilligt, at de skulle blive staaende paa Assistentgæge, som, saa vidt jeg ved, ikke stiger højere end til 1,500 Kr. Jeg tror dog, at alle ville indrømme, at en Kvinde, der for 5—6 Timers dagligt Arbejde faar 1,200—1,500 Kr. aarlig, er fuldt saa godt stillet som en statsvidenskabelig Kandidat paa 35 Aar, der efter at have staaet en halv Snes Aar som Assistent og nogle Aar surnumerær bliver Fuldmægtig med 1,800 eller op til 2,000 Kr. De Herrer maa huske, at den samme Pengesum betyder ikke altid samme økonomiske Stilling. Dels har et Mandfolk nu een Gang flere økonomiske Pligter, selv om han er ugift, end en Kvinde har, og hvis han er gift, har han jo Pligterne som Forsørger, hvad

en Kvinde i den Stilling kun undtagelsesvis eller rettere aldrig vil have. Jeg tror derfor, at der vil begaaes en Uretfærdighed mod de statsvidenskabelige Kandidater ved at skabe denne kunstige Invasion af Kvinder til det statsvidenskabelige Studium og derved umuliggøre det eller i alt Fald meget vanskeliggøre det for de statsvidenskabelige Kandidater at opnaa den lille Løn af 2,000 Kr., som kongelige Fuldmægtige i Statistisk Bureau, saa vidt jeg ved, have, idet — jeg gentager det — en Kvinde med 1,200—1,500 Kr. aarlig er betydeligt bedre stillet end en Mand med 2,000 Kr., navnlig naar han har Familie at forsørge.

Af alle disse Grunde beder jeg det ærede Medlem om at foranledige, at Sagen først bliver henvist til et Udvalg — jeg skal ikke gøre det selv, thi det er jo ikke Skik, at Mindretal foreslaa Henvielse til Udvalg. Det er nemlig et Principsspørgsmaal, om Kvinder i det hele taget egne sig til den meget vigtige Stilling som Fuldmægtige i Statistisk Bureau. Dernæst finder jeg, at Tinget, der ikke har undersøgt det — og det ærede Medlem har end mindre gjort det — bør undersøge, om Forholdene i Statistisk Bureau ere saadanne, at Kvinder nu ogsaa virkelig kunne gøre Fyldest der. Hidtil er dette ikke undersøgt, og dette maatte overvejes først i et Udvalg. Endelig mener jeg, ikke mindst for Tingets egen Skyld, at Spørgsmaalet bør overvejes i et Udvalg, fordi — jeg gentager det — Tinget kan umulig staa sig ved at sende Lovforslag op til Landstinget, som ikke have været behandlede tilstrækkelig omhyggeligt her, og sende dem derop med den ganske bestemte Forudsætning, at Landstinget vil underkaste dem en mere indgaaende Behandling. I Fjor oversendte vi saaledes de vestindiske Love, og i Aar have vi oversendt Forslaget om Lyngby—Vedbækbanen, som begge bleve jagede igennem Tinget her. Jeg tror ikke, at det er foreneligt med dette høje Tings Prestige. Det kan jo ikke være Folketingets Ønske at lægge hele den kontrollerende Myndighed, som Rigsdagen har, i Landstingets Hænder. Dette er min Opfattelse, og jeg henstiller derfor til de ærede Forslagsstillere selv at foreslaa denne Sag henvist til et Udvalg.

Alfred Christensen: Jeg hørte med stor Interesse det Foredrag, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) nu holdt. Jeg er i et og alt uenig med det ærede Medlem, men har blot